Perşembe 15 Teşrinisani 1934 No. 110

UNUTMAYINIZ! AFACAN 8 Büyük Sahife 3 Kuruş

Perşembe Günleri Çıkar Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

Şarloyu kahkahalarla okuyor musunuz

SİSKO NE DİYOR?

Yemişli Maniler

— 1 —

Bahçeden armut kopar,
Vişne kopar, dut kopar!..
Budala gibi durma,
Yemişleri tut kopar!..

— 2 —

Elmalar halis ferik,
Bal gibi tatlı erik!..
Ne olur niyet tutsam
Kirazla bir kerecik!..

— 3 —

Kim demiş ki: Muz verme,
Kavun ve karpuz verme!..
Kulak ver sözlerime,
Afacan, omuz verme!..

— 4 —

Tarlalarda çilek var,
Gönlümde çok dilek var!.
Afacan sinek gibi,
Bende sağlam bilek var!..

ŞİŞKO

Şarloyu Afrika yamyamları yakaladı diye sakın üzülmeyiniz. Bu heyecanlı maceraları iç yüzlerimizde merakla okuyunuz.

AFACAN NE DİYOR?

Çiçekli Maniler

— 1 —

Bahçede say çiçeği;
Ne sarı ay çiçeği.
Bahçıvan kopartmuyor;
Kolay kolay çiçeği!..

— 2 —

Ne baygın kokar zanbak,
Eğer inanmazsan bak!..
Uzakta ne hoş durur,
Çimenlere uzan, bak!...

— 3 —

Bembeyazdır yasemin,
Tuttum, kopardım demin!.
Çirkin bir çiçek yoktur,
Sana ederim yemin...

— 4 —

En hoş nergisi kokuyor.
Billahi mis kokuyor!..
Şişko sarmısak yemiş,
Aman, ne pis kokuyor!..

AFACAN

İKİSİ DE HAKLI

Şişko geçenlerde kendine güzel bir şapka almıştı. Cuma günü şehir tiyatrosuna gitti. Onu seyrederken arkasında oturan biri kendisine:

— Kuzum, dedi, şapkanızı çıkarınız. Hiçbir şey göremiyorum. Oyunu seyredeyim diye buraya üç lira para verdim.

Şişko hemen cevabı yerleştirdi:

— Maalesef çıkaramam!., Çünkü: Siz oyunu seyretmek için üç lira verdinizse, ben de şapkamı herkes görsün diye beş lira verdim!..

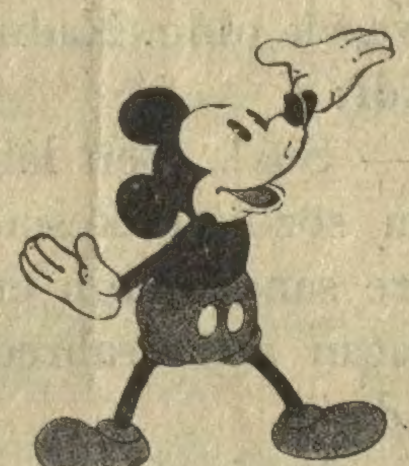

Afacanlar!.. Çocuklar!..

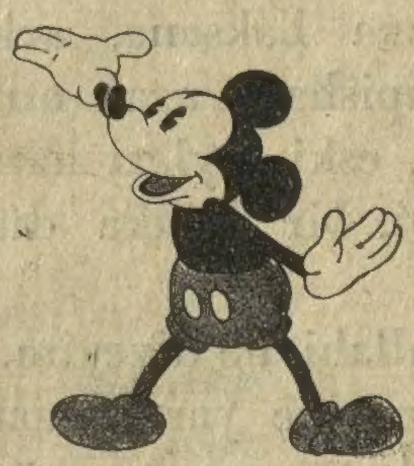

"Afacan„ da ve "Çocuk Sesi„ nde hikâyelerini okuduğunuz MİKİ FARE Bugünden itibaren gelecek Perşembeye kadar

Saray

Sinemasında tam bir buçuk saatlik bir programla sizi bekliyor.

GÖZÜ YILMIŞ!

Afacanın annesi, odada misafirlerle konuşuyordu. Bir aralık söz fotoğraftan açıldı. Misafirlerden biri:

— Aman, dedi, yeni bir fotoğrafhane açılmış, çıkardığı resimler o kadar güzelmiş ki, adetâ canlı gibi duruyormuş...

Bu sözleri bir köşede dinliyen Afacan atıldı:

— Öyle ise babam orada resim çıkartmasın.

— Neden yavrum?...

— Çıkardığı resimler canlıysa, sonra bana tokat atar!..

Gelecek haftaki AFACANI Mutlaka alınız!.

BAŞ SÖZ

Afacan gelecek hafta mecmua biçiminde çıkıyor

Sevgili arkadaşlar,

Bu büyük biçimimizden artık ayrılıyoruz. Tam 110 haftadır bir gündelik gazete büyüklüğünde çıktık. Fakat birçok arkadaşlar bunu kolleksiyon yapmakta zorluk çektiler. Çantaya girince katlanıp büküldü. Arkadaşlarımızın " AFACANIN „ da Çocuk sesi gibi mecmua şeklinde çıkması dileklerini dinleyerek 111 inci sayımızdan başlıyarak Afacanımızı bir mecmua biçimine sokmıya karar verdik.

Afacanın gelecek sayısı 16 büyük yüzlü olarak çıkacaktır. Her sayıda kapağımız dört renkli resimlerle süslenecektir. En güzel hikâyelar, monologlar, Romanlar, resimli maceralar Afacanda bulunacaktır.

Yamanla Duman

İki Arkadaştır ki başlarından geçenler sizleri heyecan içinde bırakacaktır. Resimli olarak çıkacaktır.

Hint ellerinde

İşte ikinci seyahat ve sergüzeşt romanımızın adı.. Bu romanı okuyunca şaşıracak, acaba ne oldu, neler oluyor? diye haftaları zorla bekleyeceksiniz? Bu romanın kahramanı Çocuk Sesinde 101 maceradaki DOĞANDIR.

Bu romanla Hintlilerin tapınma yerlerinde, oyun odalarında görüp duyacaklarınız. Sizi meraklandıracak, Hintlilerin kulelerde ölülerini kartallara nasıl ve niçin yedirdiklerini okurken tüylerleriniz örperecektir.. Doğanın, 1001 macera romanındaki okuyanların pek iyi bildikleri bir Türk çocuğunun Hindistandaki hayatı sizi çıldırtacaktır.

Kaplanlar,timsahlar, fillersöyle dursun, Hindistanın Anakonda adındaki Cellât şeytan yılanları neler yapacak, yerliler Amok diye bağrırlarsa bundan ne anlaşılır, buları öğreneceksiniz.

Heyecan..
Korku...
Boğuşma.. ve hepsinin kahramanı:
D O Ğ A N..

Daha neler var?.. Çok pek.. çok ... Üç dört haftadanberi bütün çocukların seve seve okudukları:

ŞARLO

Yine devam edecektir.

Pire Nuri, Afacan seyyahatte

Resimli hikâyelerinin ikinci serileri de başlıyor.. Afacanın tam 8 yüzü renkli yazılarla da çıkacaktır. Kalın kâğıt, bol yazı, çok resim..

AFACAN gelecek hafta yalnız **5 KURUŞTUR**

EŞKİHİKÂYELER

İMAMIN SAVAŞI

— Eski muharebelerin birinde bir Türk kumandanı düşmanın çok mühim bir ordusunu dağıtmış ve bine yakın esir almıştı. Bu vak'a ramazanın ilk günlerine tesadüf etmişti. O gece karargâhta küçük bir şenlik tertip edildi. Askerler meşaleler yakıyor, çalgı çalıyo, oynuyorlardı.

Kumandan çadırında civar kasaba ve köylerin ağalarını kabul etmiş, onlarla konuşuyordu. Bunların arasında bütün köyün tanıdığı bir imam vardı.

Bu imam her zaman halka kendi cesaretinden, kuvvetinden bahseder ve:

— Hele bir cenk olsun!. Savaşta beni görün, nasıl aslan gibi saldırırım!

Diye palavra atıp dururdu. O gece askerlerin dışarıda oynayip eğlendiklerini görünce fena halde taassubu kabardı ve kumandana:

— Böyle eğlenmek, türkü çağırmak gâvurlara gerektir. Bu gece bizim askerlerimiz yalnız namaz kılmalıdır!.

Diye sitem ediyordu. Bundan usanan bir zabit:

— Sus!. Dedi, yalnız ibadetle olmaz, birazda eğlenmeli.... Asker şimdi birazcık şenlik yaparsa yarın daha iyi cenk eder!

Hoca bu söze ses çıkarmadı ve kınalı, hacıyağlı sakalını sıvazlıyarak sustu.

Nasılsa söz bir aralık muharebeden ve savaşta gazi olmaktan açılmıştı..

Hoca hemen atıldı:

— Allah için: Ya şehit ol ya gazi diyor! Ah! Benim savaşta vuruştuktan sonra gazi olmağa çok merakım ve hevesim var!. Şunu nasıl etsek?

Diye rica etti.

Kumandan da:

— Hocam! Hiç merak etme. Bunun kolayı var.. Şimdi seni muradına nail ederim!

Diyip yaverine bir emir verdi.. Aradan on dakika geçti, her şeyin hazır olduğunu haber verilince Hocaya:

— Haydi, bakalım! Meydan açık.. Şimdi cenk eder ve Gazi olursun..

Hocayı elinden çekerek çıkardı. Hoca bir de ne görsün: Gündüzün esir aldıkları Macar esirlerden birini meydana çıkarmışlar ve elinede bir kılıç vermişler..

Zabitlerden biri:

— Al, bakalım Hoca Efendi! Bununla düşmanı kes ve savaşta gaza mertebesine ulaş!

Diye eline bir kılıç sıkıştırdı Hoca başladı titremeğe., Aman Allah! Demek şimdi bu adamla burada vuruşması icabediyordu. Bir de baktı ki Herif yavaş yavaş üzerine doğru geliyor... Onu kıtırkıtır burada kesecek.. Hocanın birdenbire gözleri karardı, dizlerinin bağı çözüldü ve:

— Medet!. Yahu!. İmdat, arkadaşlar!. Bu herif beni doğru yacak!.

Diye bağırarak çadıra koştu ve düşüp bayıldı.

— 2 —

Hoca Efendi gözlerini açınca karşısında duran bütün Türk askerlerinin gülmekte olduğunu gördü. Ve onlara:

— Yahu! Beni diri diri kestirecektiniz!.

Diye şikâyet etti. Bu sözleri duyan Mehmetçiklerden biri:

— Ya sen savaşta gazi olmayı çocuk oyuncağımı zannediyordun, Hocam? Dedi, düşman hiç boynunu uzatıp ta: (Gel, Hoca Efendi; başımı kes te gazi ol!.) larr mi?. Elbette onunla vuruşacaksın, onu yeneceksin, ondan sonra gazilik ünvanını alacaksın.. Gözünü aç, Hocam Pırasa bile kolay doğranmaz!

Necdet Rüştü

Şen Fıkralar

Eski mahpuslardanmış!..

Adamcağızın biri Umumî hapishanede birini görmeğe gidiyordu. Fakat yolunu bilmediği için, sokakta rast geldiği serseri kıyafetli bir adama:

— Bana baksana, arkadaş!.. dedi, hapishane uzak mı?..

Herif, eski şeyleri hatırlıyormuş gibi, bir dakika düşündü, ve:

— Vallahi ne diyeyim.. dedi, ben gitmesine yarım saatte gittim.. Fakat sonra tam üç senede döndüm.. Sen hesap et, gayrı!..

Koyu yoğurt

Sarıkların henüz kalkmadığı bir devirde, bir külhanbeyi yoğurt satıyordu. Bir sarıklı molla sordu:

— Yoğordun koyu mu?..

Külhanbeyi güldü:

— Koyu da lâf mı, imam efendi.. dedi, al bir kepçe, fesinin kenarına sıva, bir hafta sarık yerine kullan!..

Geveze kadın

Afacanın annesi öyle gevezedir ki, çenesi bir mitralyöz gibi işler ve hiç durmadan lâkırdı söyler. Bir gün misafirler gelmişti. Yine annesi durmadan atıyordu. Afacan nasılsa bir şey diyecek oldu. Kadın hemen bağırdı:

— Sus!.. Ben lâkırdı söylerken sözümü kesme.. diye, kaç kere sana tenbih etmedim mi?.. Afacan artık sabredemeyip sözle dedi:

— Peki amma, anneciğim.. Ben lâkırdı söylemek için senin uyumanı mı bekleyim?..

Mahkemede

Hakim — Söyle bana: Bu yeni esvabı ne için çaldın?..

Hırsı — Sizin önünüze üstüm başım temiz çıkmak için efendim!..

Hangisi akıllı

Nihat on dört yaşına geldiği halde, bir türlü akıllanamamıştı. Bir gün evlerine bir köpek musallat oldu. Hiç bahçeden ayrılmıyordu. Bir ay böyle gitti. Annesi nihayet Nihada tenbih etti:

— Yarın bu küçük köpeği al, çok uzak bir yere götür, orada bırak, gel!..

Annesi Ertesi günü akşamı bir de ne görsün: Yine köpek önde, Nihat arkada geliyorlar.

Nihat bu işe çok kızan annesine:

— Dur, anlatayım.. dedi: Uzak bir yangınyerinin ortasına gidip köpeği bıraktım. Fakat geri dönerken yolumu kaybettim. Bereket versin ki köpek yolu buldu, ben de eve gelebildim!..

Cavap yok

Evin Beyi — (Hizmetçiye:) Ayol sen ne tuhaf adamsın: Çağırıyorum, Çağırıyorum, cevap yok!..

Hizmetçi—Elebette cevap vermem siz:"Bana karşılık söz söyleyen hizmetçiyi bir dakika evimde tutmam!.. Demediniz mi?..

EĞLENCELİ HİKÂYE

Küçük çocuğun intikamı

Çok zengin bir adam olan Ahmet Beyin evinde düğün vardı. Cabi Efendiyi davet etmişlerdi. Anaforu çok seven Cabi Efendi sofra başına geçer geçmez, hiç lâkırdı etmeden atıştırmaya başladı. Öyle yedi, öyle yedi ki: karnı bir davul gibi şişti.

Yemekten sonra yeleğinin düğmelerini çözmüş, kemerini gevşetip biraz ferahlamıştı. Fakat terbiyeli düğün çorbası, hindi dolması, su böreği, zerde, pilâv pek kolay hazmolunmazdı. Üstüne bardak bardak içtiği buzlu şerbetler midesini büsbütün şişirmişti. Oturduğu köşeden ağır ağır sağa, sola dönüyor, uyumamak için gözlerini zorla açabiliyordu. Düğün evindeki cazbant, dans, kahkahalar, eğlenceler onu meşgul edemiyordu. Bu kadar çok yemek yedikten sonra uyku bir kurşun gibi göz kapaklarını indiriyordu. Nihayet kendini tutamayıp, oturduğu kanapede, horuldamağa başladı. Bir aralık omuzuna dokunan bir elle uyandı. Onun kendinden geçtiğini gören ev sahibi Ahmet Bey:

— Cabi Efendi!.. dedi, isterseniz odanıza çekilip istirahat ediniz!.. Yatağınız yapıldı!..

Cabi Efendi hiç durur mu?.. Canına minnet... Hemen bir hizmetçinin peşine takılarak yukarı kata çıktı. Odanın ortasında üç şilteli, rahat, temiz bir yatak hazırlanmıştı. Cabi Efendi yatağı görürgörmez esnedi, gerindi. Tam sırtından ceketi çıkarıyorken gözüne köşede minimini bir yatak ilişti. Henüz dışarı çıkan hizmetçiye seslendi:

— Kızım!.. Gel, bak bu nedir?.

Hizmetçi cevap verdi:

— Misafirlerden birinin çocuğu, efendim. Haber veririz, alırlar...

Cabi Efendi lâkırdıyı uzatacak halde değildi. Hizmetçiyi savdı. Soyunup yatağa girdi.

Başını yastığa koyar koymaz uyumuştu. Tabiî, dolgun mide ile, yattığı için acaip, karışık rüyalar görmeğe başladı. Yatakta, ağa düşmüş bir kılıç balığı gibi, çırpınıyordu. Cabi Efendi çok geçmeden uyanmıştı. Çok feci, tehlikeli bir vaziyette idi. Sizin anlıyacağınız dışarıya, ayak yoluna çıkmak mecburiyetinde kalmıştı. Fakat bu koskoca konağın üst katını hiç bilmiyordu. Hem düğün evinde pijama ile sofaya nasıl çıkardı?.. Kadın, erkek davetliler aşağı, yukarı iniyorlar, sofalarda dolaşıyorlardı. Ne yapacaktı?.. Etrafına bakındı. Artık çaresiz vazo, saksı antika küp gibi şeyler arıyordu. Alnından nohut gibi terler dökülürken, gözü köşede mışıl mışıl uyuyan küçük çocuğun yatağına ilişti. Düşündü ve kendi kendine:

— Büyükler yaparsa ayıp amma, küçükler yaparsa hoş görüp kusur saymazlar!.. diye küçük çocuğu usulca alıp kendi yatağına bıraktı ve gidip çocuğun yatağına bir kabahat yaptı. Cabi Efendinin gözleri açılmış, ferahlayıvermişti. Artık bir az evvelki sıkıntıdan eser kalmamıştı. Çocuğu alıp ıslak şiltenin üzerine bırakmak üzere, geri döndü. Yavaşça eğildi, yavruyu havaya kaldırdı. Fakat o dakikadaki şaşgınlığından az kalsın çocuğu yere atacaktı. Çünkü: Cocuk, sanki kendi ıslanan yatağının intikamını alıyormuş, gibi Cabi Efendinin yatağına daha büyük bir hediye bırakmıştı!..

Cabi Efendi, yarın sabah ev sahibine ne yüzle çıkacak, onu artık siz düşünün!.. *Hikâyeci*

BİLMECE

— Harkes gördüğü halde görmiyen şey nedir?..

— Görmez!..

— Sizinle bahse girişiyorum: Bir bardak su içeceğim, fakat odada değil odanın dışında değil, ayakta değil, otururken degil, geziyorken değil.. Bilin bakayım acaba bu suyu nasıl içeceğim?...

— Bildim: kapının eşiğinde ve kapının bir tarafına sırtını, bir tarafına da ayaklarını dayamış olduğun halde!..

— Herkes tek ayak üstünde durabilir. Fakat odanın neresinde tek ayak üstünde durulmaz?..

— Tam duvarın kenarında ayağınızı kaldırmıya çalışın. Bunu yapabilene aşkolsun?...

KURNAZ ÇOCUK

AFACANIN ŞİİRLERİ

Merhaba, İkinci Teşrin!..

Yaklaşıyor kara kış: Havalar serinliyor,
Bakın "Soğuk var!..„ diye, yine rüzgâr inliyor,
Bu sesi, tıkırdıyan pencereler dinliyor!..
Bu tarihi okurken palto giy, sırtını ört:
Sekiz / İkinci Teşrin / bin dokuz yüz otuz dört!.

Bugün ayın sekizi.. Tarihi yazdım doğru..
Herkes şehirde.. Bomboş Boğaz, Ada vapuru,
Dün babam eve aldı sobayla bir çok boru:
Odumız sıcak olur hele gelsin de kömür,
Sobayı fayrap edip, artık süreriz ömür!..

Şimdi cılız sinekler, bu soğukta pinekler,
Uyuşan kelebekler bir yanda yazı bekler,
Öldü bütün böcekler, soldu bütün çiçekler,
Her yıl İkinci Teşrin böyle apansız gelir,
Fakat bana vız gelir: Üşüdükce hız gelır!..

NECDET RÜŞTÜ

RÜZGÂRLARIN DİLİ

Lodos

Hiç hoşlanmam yalpadan!..

Keşişleme

Selâm geldi Papadan!..

Gündoğrusu

Volta vur, dümdüz gelme!..

Yıldız

Gece gel, gündüz gelme!..

Karayel

Rüzgârların kaplanı!..

Batı

Devirirım tablanı!..

Kestane karası

Zehra bacı, merhaba!..

Kabak meltemi

Suda pişmiş balkabağı!..

Kıble

Namazdayım bendeniz!..

Poyraz

Kudurmuş Karadeniz!..

DENİZCİ

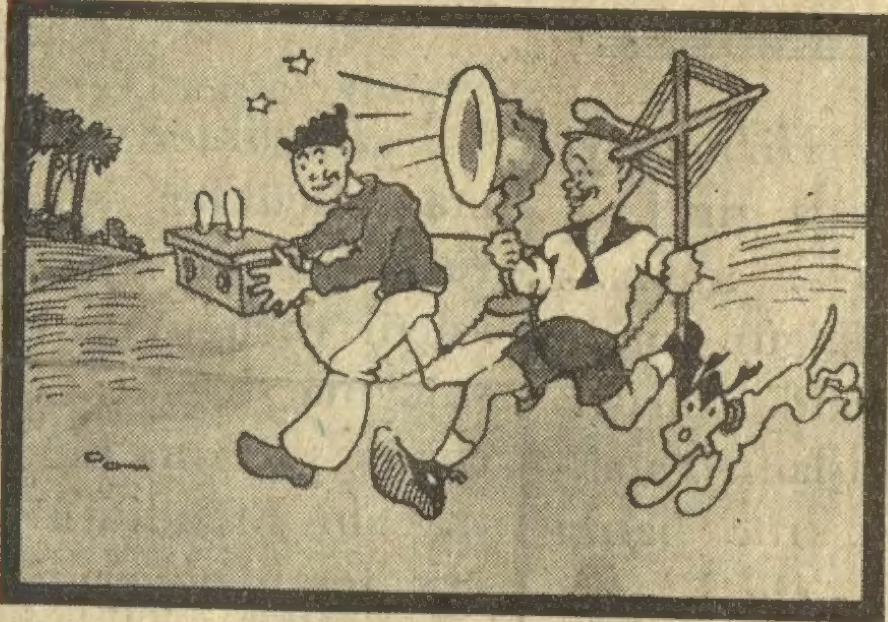

1 — Kulakları sağır eden uğultuyu duyunca vahşiler kaçışmıya başlamıştı. Afacanla Topuz çarçabuk kaçmayı düşündüler. Radyoyu ellerine alarak uzaklaşmıya başladılar. Dikkulak ta arkalarından kuş gibi uçuyordu.

Afacan Topuza:

— Kardeşim Topuz, diyordu, şuradan, şu yamyamların elinden sağ kurtulursak büyük bir tehlike atlatmış olacağız.

Radyo durmadan işliyor, maçı alkışlayanların alkış sesleri bütün çölü kaplıyordu.

2 — Koşa koşa bir ormanın içine geldiler, artık burada durup dinlenebilirlerdi. Afacan sevinç içindeydi. Radyoyu tutan Topuz da ondan aşağı kalmıyordu.

Fakat aksi tesadüfe bakın ki Hoparlörü omuzuna atan Afacan küçücük bir maymunun üstünde bulunduğu bir dalın altında durmuştu. Ağzı açık Hoparlörü gören Maymun yavrusu eline geçirdiği büyük bir cevizi çarçabuk aşağıya fırlattı. Bundan ne Afacanın ne de Topuzun haberi vardı.

3 — Radyonun sesi birdenbire kesilmişti. Demindenberi onları gizli gizli kovalıyan vahşiler Tanrılarının sesi sandıkları radyo sedasının kesilmesinden cesaret alarak saklandıkları yerden başlarını uzattılar. Afacanın şaşkınlıktan şapkası fırladı, Topuz makineyi elinden bıraktı. Maymun da nanik yaparak kaçmıştı. Şimdi vahşiler avlarına tekrar kavuştukları için büyük bir kıvanç içinde gülüyorlar, mızrakları gösteriyor lardı. Dikkulak şaşırmış Afacanla Topuza alık alık bakıyordu.

4 — Afacanla topuz kurtulmayı kaçmakta bularak tabanları yağladılar. Biribirlerine:

— Tutulursak işimiz bitkindir. Bu herifler bizi diri-diri yiyeceklerdir. Diyorlardı. Vahşiler de bu iki semiz beyaz avı ellerinden kaçırmamak için ne yapmak gerekse onu yapacağa benziyordu. Çarçabuk davrandılar. Ellerindeki mızrakları Afacanla Topuzun arkasından fırladılar. Mızraklar havayı:

— Vıııınnn

Diye ıslık çalarak yarıp geçiyordu. Afacan yine:

— Topuz, sonumuz artık ölümdür, dedi..

Topuz Afacanı cesaretlendirdi:

— Korkma.. kurtulmanın yine bir yolunu buluruz.. Dikkulak bile artık can kaygusuna düşmüştü.. Bir tazı gibi yanlarında koşuyordu.

5 — Mızraklar ne yazık ki onları şimdi bir kafes içine kapar gibi kapamıştı. Pek usta nişancı olan yamyam zenciler attıkları mızrakları hiç bir vakit avlarını öldürmek için atmamışlardı. Çünkü başbuğlarından sonra ölümle ceza görürlerdi. Mızraklar o yolda fırlatılmıştı ki hepsi Afacanın, Topuzun, Dikkulağın çevresine saplatmışlar, sanki bir kafes meydana getirmişlerdi.

Artık üçünün de kaçmasının hiç bir yolu yoktu. Zenciler sevincinden ellerini uğuşturuyorlar, dişlerini gıcırdatıyorlar, onlara doğru koşuyorlardı.

— Afacan: Topuz, Topuz.. bittik... öldük. Bu adamlar bizi artık hiç te sağ bırakmazlar... Diye inledi. Cesareti elden bırakmıyan Topuz:

— Öyle Afacancığım, öyle.. ne de olsa gün doğmadan neler doğar, korkma dede..

(Devamı var)

Afacan Mecmua Biçiminde Çıkıyor.

111 inci sayıdan başlıyarak Afacanınız mecmua biçiminde çıkacaktır. Birçok küçük okuyucularımız bizim büyük şeklimizin kütüphanelerine uymadığından, çantalarının içinde eskiyip yırtıldığından şikâyet ediyorlardı. Biz bunu ve Afacanı daha iyi kâğıtla, daha güzel roman ve yazılarla çıkarmak için mecmua şekline koymayı kararlaştırdık.

AFACANDA HER HAFTA: *Bir gülünçü roman, bir macera romanı, bir gülünçlü piyes Bir gülünçlü hikâye bir monoloğ, birkaç şiir, birçok karikatür, Afacan seyahatte, Pire Nuri, Şarlonun maceralarını, bilmece yarışlarını*

Seve seve okuyacak, her haftayı iple çekeceksiniz. Afacanın mecmua biçimini bekleyiniz.

Şarlonun binbir diyar yolculuğu

1 — Şarlo yanına yaklaşan zabiti atlattıktan sonra doğru Beşkarışın yanına döndü. Şimdi ne yapacağız Beşkarış diyordu. Beşkarış:

—Vallahi bilmem Şarlocuğum. Hele dur bakalım. Gün doğmadan neler doğar.. Diye cevap veriyordu. Birdenbire kocaman bir kaplumbağanın kendilerine doğru geldiğini gördüler. Beşkarış kendisinden büyük olan bu hayvanı görünce büyük bir feryat kopardı. Şarlo ise sevincinden kabına sığmıyordu. Çabucak kılıcını çekti ve kaplumbağanın kafasını ikiye böldü. Kanlar havaya fırladı. Fakat artık kaplumbağanın vücudundan ayrılmıştı.

2 — Şarlo başı kesilen kaplumbağayı alarak:

— Beşkarış, dedi, sen şimdi bunun içine girersin. Sahile kadar tıpış tıpış gider, balina makinemizin orada olup olmadığına bakarsın. Eğer orada ise yine onunla buradon kaçmak fırsatını buluruz. Hemen kaplumbağanın karnını yardı. Ellerini yere dayayarak Beşkarış kabuğun altına girdi ve yürümeğe başladı. Sahile yaklaşıyordu ki karşısına bir zenci çocuk çıktı. Oyun yapmak istedi. Fakat kaplumbağanın uzun boynu yerine koskocaman bir baş ve korkunç bir yüz görünce tabanları yağlıyarak kaçmağa başladı.

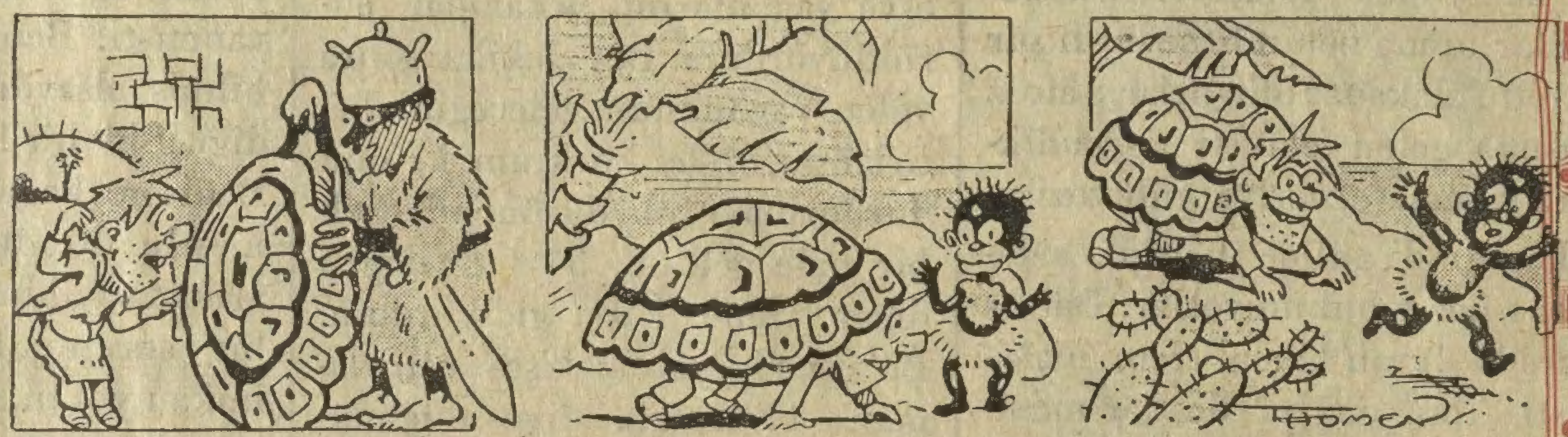

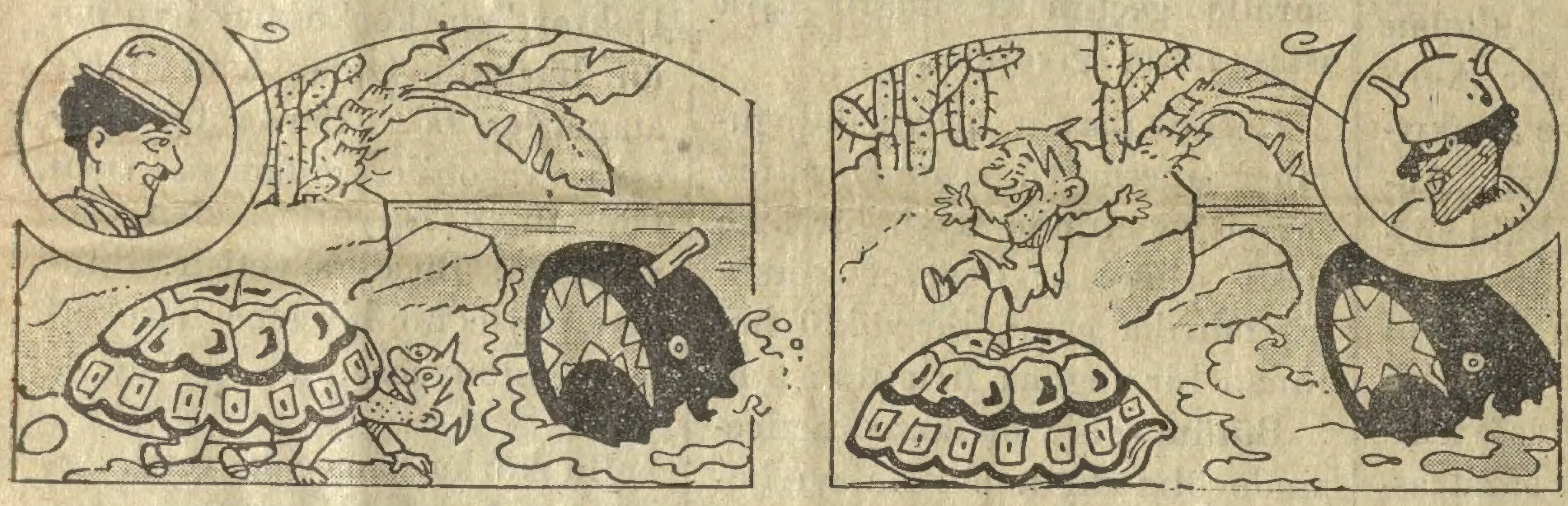

3 — Beşkarışıta böylece tıpış tıpış sahile doğru ilerledi. Oh.. Ne âlâ... Balina gemisi ağzını açmış orada durmayor mıydı ?.. Şimdi Şarlo da nasıl olsa buraya korkusuz gelebilirdi. Çünkü üzerinde zenci askeri elbisesi vardı. Ondan kimse şüphelenmezdi. Bu sevinçle Beşkarış kaplumbağanın altından çıkarak üstüne bindi ve dans etmeğe başladı. Artık yamyamlar arasından kurtulacaklardı.

— Birinci Bölüğün Sonu —

Şarlo ile Beşkarış acaba vahşiler diyarından kurtulabilebekler mi?.. Bu ikinci resimli macerayı AFACANIN 111 inci yeni biçim sayısında okuyunuz.

ŞEN FIKRALAR

Yaşlılara Hürmet

Afacon bir lokantaya girip tavut getirmelerini söyledi. Az sonra önüne gelen tavuğa birkaç çatal batırıp garsonu çağırdı:

— Bana bak, dedi yaşlılara hürmet edilip söz söylenmez, değil mi?.. Ben bunun için bu tavuğa birşey demiyorum!..

— Neden, efendim!..

— Çünkü: Bu da yaşlı ve kart ta ondan!...

Hesap dersi

Sınıfta muallim çocuklara bu sefer "taksim,, nasıl yapılır, onu öğretiyordu. Çocuklardan birini kaldırdı:

— Bakınız!.. dedi, size taksim hakkında bir misal sorayım: Meselâ anneniz bir tepsi tatlı pişirdi. Sofra başında dört kişi varsınız, tatlı kaç parçaya böleceksiniz ?..

Çocuk cevap verdi:

— Dört parçaya!..

— Aferin oğlum!.. Sonra bir de baktınız ki eve bir misafir geldi, ona ikram etmek lâzım.. Şimdi bu sefer tatlıyı kaça ayıracaksınız ?..

Çocuk atıldı:

— O zaman hiç bölmeyiz!..

— Neden oğlum?..

— Annem tatlıyı dolaba saklar da, ondan!..

Bu da Marifet!..

Muallim:

— Doğan dedi karnenden hiç te memnun değilim. Halbuki sen bana: Eğer iyi bir karne alırsam Babam bir bisiklet hediye alacak demiştin.

— Neden muallim Bey doğru!

— Peki öyle ise ne diye çalışmadın ? Bu bir sene ne ile uğraştın ?

— Bisiklete binmeğe öğrnmeğe çalıştım efendim.

Hediye Kedi

Bozkurda halası güzel bir kedi hediye etti. Aradan iki ay geçti. Bir gün halası Bozkurdu ziyarete geldi ve sordu;

— Nasıl Bozkurt kediden memnun musun?

— Ooo çok memnunuz halacım... Hele babam...

— Ne söylüyor ?

— Halandan başka hediye beklenemezdi ki diyor...

— ?..!...

Vardı amma!..

— Demek ki şimdi sen sınıfta sonuncusun ha!.

— Evet.

— Senden daha aptalı yok mıydı sonuncu oldun.

— Vardı amma maalesef bizim sınıfta değildi.

— ?!!

157

BİR AFACANIN Hatıra Defterinden:

Bunların hiç biri hoşuma gitmiyor. Gelecek defa Halil temsil hazırladığı zaman (Hilkat garibesi) kendisi olacaktır.

*
* *

Boya, yüzümün bazı yerlerinden çıktı ve onlar bana (Amerika aslanı) diyorlar. Hiç düşünülmiyen şeyler ne müthiş neticeler veriyor. Ben gemici yahut avci olamadığım takdirde mühendis olmayi hepsinden ziyade arzu ediyor ve büyük bir merakla istasyonda dolaşıyorum. İnsanlar orada benimle sevimli bir surette alâkadar oluyorlar, yalnız başıma gelen felâketi öğrendikleri zaman ekseriya gülüyorlar, fakat şimdi gülmeğe değil, ağlamağa hazır bulunuyorlar. Daima burada duran hamal treni makinisti Apti, en iyi dostlarımdan biridir. O, yolcu treni beklediği sıralarda beni lokomotife almayı çoktan vadetmişti ve soracağım şeylerin hepsini anlattı. Dün akşam da onun yanındaydim ve makinenin nasıl harekete getirildiğini kendisine sordum ve bana gösterdi:

—Onu sen bile götürebilirsin, çocuk, dedi. Sonra o ve ateşçi, yolcu treni gelinciye kadar daha vakitleri olduğundan salona girerek birer çom tütün tedarik etmeğe karar verdiler.

Apti beni aşağıya indirdi ve bir kazaya meydan verdirmemek için istasyona doğru koşmamı söyledi. Fakat ben bu eski şeyin nasıl hareket ettiğini anlamak istiyordum, oraya atladım. Bereket versin Apti gazoz içtiğinden farkına varmadı. Ben onun göstermiş olduğu kolu çevirdim ve daha aklım başıma gelmeden makine harekete geçmiş bulunuyordu.

Makinenin durması için bağırdım, fakat beyhudeydi. Bu murdar şey gittikçe daha hızlı koşuyordu. Makinist ve ateşçi büfeden dışarıya fırladılar;

Böyle bir şey daha hiç görmemiştim:

Onlar ölü gibi sapsarı kesilmişlerdi ve çamurlar içinde deli gibi koşuyorlardı; fakat lokomotif bir tüy gibi onlardan kaçıyordu. Ben herkesin koştuğunu, kollarını salladığını görüyordum, son derece üzüldüm. Artık kırlara açılmıştım, bütün eşya vagonlarını arkamdan sürüklüyordum. Beş dakika sonra yolcu vagonunun geleceğini hatırladım, öyle korktum ki onu durdurmayı bile düşünemiyecek bir hale geldim, böylece doğru diğer trene karşı gidiyordum. Bu esnada yalnız "işte çatırdamaya başlıyor!„ diye düşünüyordum. Bu vaziyetim balondakinden daha fena idi. Gittikçe yaklaşan trenin içinde bulunan insanlara ne olacağını bir kere düşünmeli! ağladım ve hıçkırdım, fakat bu faydasızdı. Annem beni gönderdiği halde istasyona gittiğime teessüf ettim. Yaptığım fena şeylerin hepsini düşündüm: Amcama, dişlerini kuyuya düşürdüğümü söylediğim zaman bana nasıl surat asmış ve Behiye bana nasıl kızmıştı...

Ben diğer istasyona yaklaşıncaya kadar şimşek gibi ilerliyordum. Nihayet istasyonu görebildim. Orada yolcu treni duruyordu insanlar da vardı. Oh, bu korkunç bir dakika idi!

Aradan bir kaç saniye geçer geçmez, topla atılmış gibi istasyonun yanından uçup geçtim; sonra büyük bir çatırdı ile müthiş bir gürültü oldu ve başıma ağır bir cisim vurdu.

İki saat kadar kendimi kaybetmiş olduğumdan bunların hepsini bana Behiye anlattı. Kendime geldiğim zaman istasyonda bir sıra üzerinde yatıyordum ve bizimkilerin hepsi yanımda idi. Doktor Murat Bey dımağımın sarsıldığını, fakat iyileşeceğimi zannettiğini söyledi. Demek ki hastalığım ağırdı. Bedia onu utandırdı. Galiba abdi, trenin kaçtığını görünce telgraf santralına koşarak:

"Anahtarı kapamaları için Yedikuleye şimşek gibi bir telgraf çekiniz!„ demişti. O, trende bulunduğumu bilmiyerek bunu yapmıştı. Benim bulunduğumu bilmiş olsaydı bile Aptinin dediği gibi hiç bir farkı olmazdı: Beni ne kadar severse sevsin, mesele 30, 40 kişinin hayatile alâkadar olduktan sonra başka bir surette hareket etmesine imkân yoktu. Onlar henüz anahtarı kapamış ve yolcu trenini durdurmuşlardı ki, yanlarından süratle geçtim ve doğru eşya istasyonuna girdim.

Herkes param parça olduğumu zannetmişti, başımda yalnız bir şiş ve elimde siyah bir leke hasıl olmuştu: Bereket versin ki, fabrika pamuğile yüklü bulunan bir vagona fırlatılmıştım.

Bütün şehir bu kaza neticesinde ölmediğimden dolayı homurdanıyor; herkes tehlikeli bir ziyancı olduğumu söylüyor ve öldüğümü istiyorlar. Makine büsbütün param parça oldu, 7 eşya vagonu parçalandı ve bir yığın servetten eser kalmadı.

*
* *

Ben ancak buraya kadar yazabilmiştim ki hizmetçi Behiye geldi: Belediye meclisinin toplandığını ve beni hapse atmağa karar verdiklerini anlattı. O, şöyle yazdıklarını söylüyor:

"Belediye meclisi Çetinin, ıslah olmıyan ve şehir için bir çok defalar büyük ziyanlara sebebiyet veren bir çocuk olduğunu gözönüne alarak 6 ay hapsetmeğe karar vermişler.

Behiye, yarın beni almağa gelecekleri cihetle kaçmağa vakit bulabilmekliğim için bunu bana anlattığını söylüyor. Öyleise elveda sevgili defterim, uzun müddet elveda!

Ben daha karar veremedim: Galata rıhtımındaki Mısırlı gemicilerin beni memnuniyetle kabul edecekleri gemilere mi gideyim, yahut burada kalarak hapsemi gideyim? Hayatte bir defa bile fena bir harekette bulunmak istemeyen, fakat bir kaç defa felâkete uğrıyan bir çocuk için hapisa gitmek ne kadar acı! Behiye her gün sefertasile yemek getireceğine yemin etti. Ümit ederim ki bu zamaa zarfında yüzümdeki boya çıkar ve saçlarım büyür.

Bunların hepsi bir şeytanlık. Doktor beni korkutmak için bunu düşündü. Onlar beni hapse atamazlar, fakat ilerde bir daha eşya vagonile gidersem beni hapsetmek istiyorlar. Ben asla yapmam. Bu ders yetişir. Bundan böyle hiç bir fena harekette bulunmıyacağım.

*
*

Bu korku bana çok yetti. Artık hiç bir suç yapmamağa yemin ettim. Belediye Meclisi azaları önünde söz verdim ve çok geçmeden melek gibi bir çocuk oldum.

Sevgili defterim, sana şimdiye kadar hatalarımı, başımdan geçenleri doğruca yazdım. Bundan böyle çocuk kitaplarında ismi geçen iyi çocuklar gibi kaygusuz iyi bir çocuk olunciya kadar sana allahaısmarladık diyeceğim. Ben artık evvelki yaptıklarımı rüyada olmuş sanıyorum....

— Elveda sevgili defterim!..

S O N

ŞEN FIKRALAR

Cografya imtihanıuda

Muallim bey — Afacan!. Güneşin doğduğu tarafa ne derler?.

Afacan — Şark!..

Muallim bey — Peki!.. Yüzümüzü güneşin doğduğu yere dönersek, arkamız da ne olur?..

Afacan — Gölge olur efendim!..

Tenzilât

Afacan trenle bir gece yolculuğu yapacaktı. Biletçi:

— Elli kuruş vereceksin!.. Diyince, Afacan:

— Olmaz, dedi, gece trenleri daha ucuz olmalıdır. Çünki pencereden bakıp etrafı seyredemiyeceğim!..

Güzel cevap

Eski derebeylerinden biri, bir askerine kızmış ve onun öldürülmesini emretmiş. Ona son bir iyilik olmak üzere:

— Bana bak, demiş, yalnız sana şunu yapabilirim: Nasıl ölmek istiyorsun, söyle?..

Kabahatli, fakat akıllı asker:

— İhtiyar ölmek istiyorum!.

Diyince, bu güzel cevabı beğenen Dere beyi onu affetmiş.

Nasıl taksim etmiş?..

Annesi Afacana sordu:

— Oğlum!.. Sana verdiğim çikolatayı kardeşinle pay ettin mi?...

— Etmez olur muyum, anneciğim:

Çikolatasını ben yedim, kâğıtlarile yaldızlarını ona verdim!..

Ne bilsin!

Afacan — Ayol, bu gün imzasız bir mektup aldım!..

Şişko — Kimden?...

Yarışlar Sayfası

BİLMECE-110

Bu haftaki bilmecemiz kelimelidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 617 AFACAN Gazetesi 110 uncu bilmece memuru)* adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

Yalnız soldan sağa:

1 — *Sağlam olmayan.*
2 — *Armağanlarızdan biri*
3 — *Büyük ve geniş yol*
4 — *Bir nevi kesme aleti.*
5 — *Sağlam bir maden.*

1	S				T
2		İ		A	
3			D		
4		İ		E	
5	Ç				K

ARMAĞANLARIMIZ

BİRİNCİYE: Canlı bir Tavşan
İKİNCİYE: Canlı bir tavuk
50 inciye kadar. Dolma kalem, Şekerleme, kitap. defter, kart gibi çeşitli armağanlar dağıtılacaktır.

Kazananlar

Bilmecede kazananlar

106 Numaralı kelimeli bilmecemizde dünyanın en çalışkan hayvanı karınca idi. Doğru haledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir kışlık fanilâ kazanan

Taksim Gümüşsuyu caddesi no. 82-84 Avni Bey.

6 aylık abone kazanan

Samsun Çiftlik caddesi yeni kırbaç mahallesi no. 16 Metin Bey,

Bir şişe kolanya kazanan

İst. Sıhhiye müzesinde Nebahat Hanım

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Muhtıra defteri kazananlar

Samsun Gazi cad. no. 14 Rasim. Beyoğlu 17 inci ilk mek. s. 5 no. 438 Şerafettin' Beşiktaş Akaretler no. 67 Şükran, Gelenbevi orta mek. s. 2-D no. 258 Raşit, Eyüp orta mek. s. 1-B no. 626 Nezahat, Beyoğlu 15 inci ilk mek. Tarık, Bursa inhisarlar satış Memuru Ahmet Bey kızı Muammer Hanım ve Beyler.

Çikolata kazananlar

(Anadoluya kitap)

Ankara Albayrak ilk mek. s. 3 no. 168 Ata, Beyoğlu Halkevi azasından [Elia Ruso, Üsküdar M. O. mek. s. 1-A no. 192 Semiha, İzmit Ulu Gazi ilk mek. s. 5 no. 127 Münevver, Üsküdar M. O. mek. s. 1-e no. 29 Fahrettin, Ist. kız lisesi s. 1-E no. 1418 Meliha, Is. 13 üncü ilk mek. s. 1-1 no. 691 Altın Gül, Ist. 12 inci ilk mek. s. 5-1 Kerim. Mardin sıhhat müdürünün oğlu Bülent. Çanakkale Nedime H. ilk mek. s. 3 no, 83 Hayri Bey ve Hanımlar.

Kakao paketi kazananlar

(Anadoluya kitap)

Kasımpaşa oamii kebir mahallesi no. 37 Faruk, Samsun C. H. F. reisi Saim Bey mahtumu İsmet, Balıkesir erkek orta mek. s. 2-B no. 478 Sami, Ist. kız lisesi no. 53 Semiha, Konya Kç, zabit mek. s. 5 no. 235 Naci, Çapa 31 inci ilk mak. no. 138 Süheylâ, Ist. kız muallim mek. s. 3-0 no. 1 Belkıs, İst. 29 uncu ilk mek. s. 5 no. 370 Şükran, Kütahya lisesi s. 8 no. 98 Enver, Galatasaray lisesi no, 40 Suat, Izmit erta mek. s. 3 no. 23 Nihat, Ankara mimar Kemal mek. s. 2 Ayten Nusret, Ist. 15 inci ilk mek. no. 220 Hikmet. Üsküdar M. O. mek. s. 1-e no. 630 Haydar Bey ve Hanımlar.

Birer çiçek kartı kazananlar

Beyoğlu 21 inci ilk mek. s. 2-2 no. 170 Tevfik, Ist. 6 ıncı ilk mek. no. 281 Didar, Kadıköy 8 inci ilk mek. s. 4 Semih, İst. erkek lisesi s. G. no. 1412 Ali. Tarsus orta mek, s. 3-B no. 134 Halil, Beyoğlu 9 uncu ilk mek. s. 4-2 Eftal, Davutpaşa 25 inci ilk mek. s. 3 no. 433 Behice. Ist. kız lisesi s. 2-E no. 664 Nuvit, Samsun İstiklâl mek. s. 5 no. 197 Yüksel, Kastamonu erkek lisesi s. 1-B no. 427 Muzaffer, Ist. Cumhuriyet orta mek. Nuriye, Nişantaşı kız orta mek. s. 7-2 no. 54 Refahat, Samsun Istiklâl mek. s. 5 no. 240 Vedia, Heybeliada orta mek. s. 1 Tacettin, Ankara muhasebei hususiye müdüriyetinde Zehra, Ist. kız orta mek. no. 210 Adviye Hanım ve Beyler.

— SON —

Bulmacada kazananlar

49 Numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan değirmenciyi doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz,

Bir şişe kolonya kazanan

Ist. 42 inci ilk mek. s. 5 no. 62 Orhan Bey.

3 aylık abone kazanan

Ankara - Yenişehir akaretler sok. no. 51 Meral Hanım.

Bir albüm kazanan

Adana kalağ zade fabrikatör Lütfi Bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Şekerleme kazananlar

(Anadoluy kitap)

Samatya Hacı kadın mahallesi no. 93 Hüşerrf, Ist. erkek lisesi no. 1052 Yunus Nadi, Akhisar inhisar takip m. H. Fehmi Bey kızı Fatma, Izmir posta kutusu no. 346 Aver, Ist. Aksaray sofular tekke sok, no. 10 Gülsüm, Ist. silivri kapı caddesi no. 29 hanede kasap Osman, Izmir kız lisesi s. 1-F. no, 943 Nazlı Hanım ve Beyler.

Hikâye kitabı kazananlar

Aksaray tramvay caddesi Ömer Halil Bey apart. no. 211 Feride, Ist. Karaköy kahveci Rahmi Bey. Izmir tepecik şehit Fadıl Bey mek. s. 3 no. 383 Aslan, Ist. Triof çorap fabrikasında Ester, Beyoğlu Musevi lisesi Röne Amon Manisa Leyli orta mektep s. 2-1 no. 394 Nihat Ankara Havuzbaşı Çankaya caddesi no. 4 Ayşe, Ist. Galatasaray Ortaköy şubesi no. 175 M. Naci, Ist. kız lisesi no. 447 M. Faik, Trabzon tapu müdürü mahtumu Altay B. ve Hanımlar.

Bisküit paketi kazananlar

(Anadoluya kitap

Ist. 44 üncü ilk mek. no. 105 Orhan, Trabzon Zanos erkek orta mek. s. 1-A no. 271 Mazhar, Ist. Hayriye lisesi no. 120 Yorgi, Galata Rum ilk mek. s, 4 Prodromonos, Beyoğlu Italyan erkek ilk mek. no. 152 Nuri. Ankara mimar Kem.l mek. s. 2 no. 370 Tali, Fethiye halk kıraathanesi Sahibi Muammer, Fatih İskender paşa mahallesi no 11 Şevket, Uzunköprü bakkal Cafer efendi oğlu Bülent, Üsküdar M. O. mek s. 1-A no. 564 Nurullah Bey ve Hanımlar.

SON

Hediye kazananlar

Soldan sağa doğru:

1— Tarabya ve caddesinde Furuzan Sahit H. bir albüm 2-Ist.erkek lisesi no.206 Kemal ef. mürekkepli dolma kalem, 3- Ist. kız muallim mek. s. 3 no. 1 Belkıs H. bir lâstik top, 4- Fatih 13 üncü ilk mek no. 743 Faruk Bey bir şişe kolonya kazanmışlardır.

BULMACA:52

Bu haftaki bulmacamız resimlidir Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek *(İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 52 inci bulmaca memuru)* adresine 3 hafta zarfında gönderiniz.

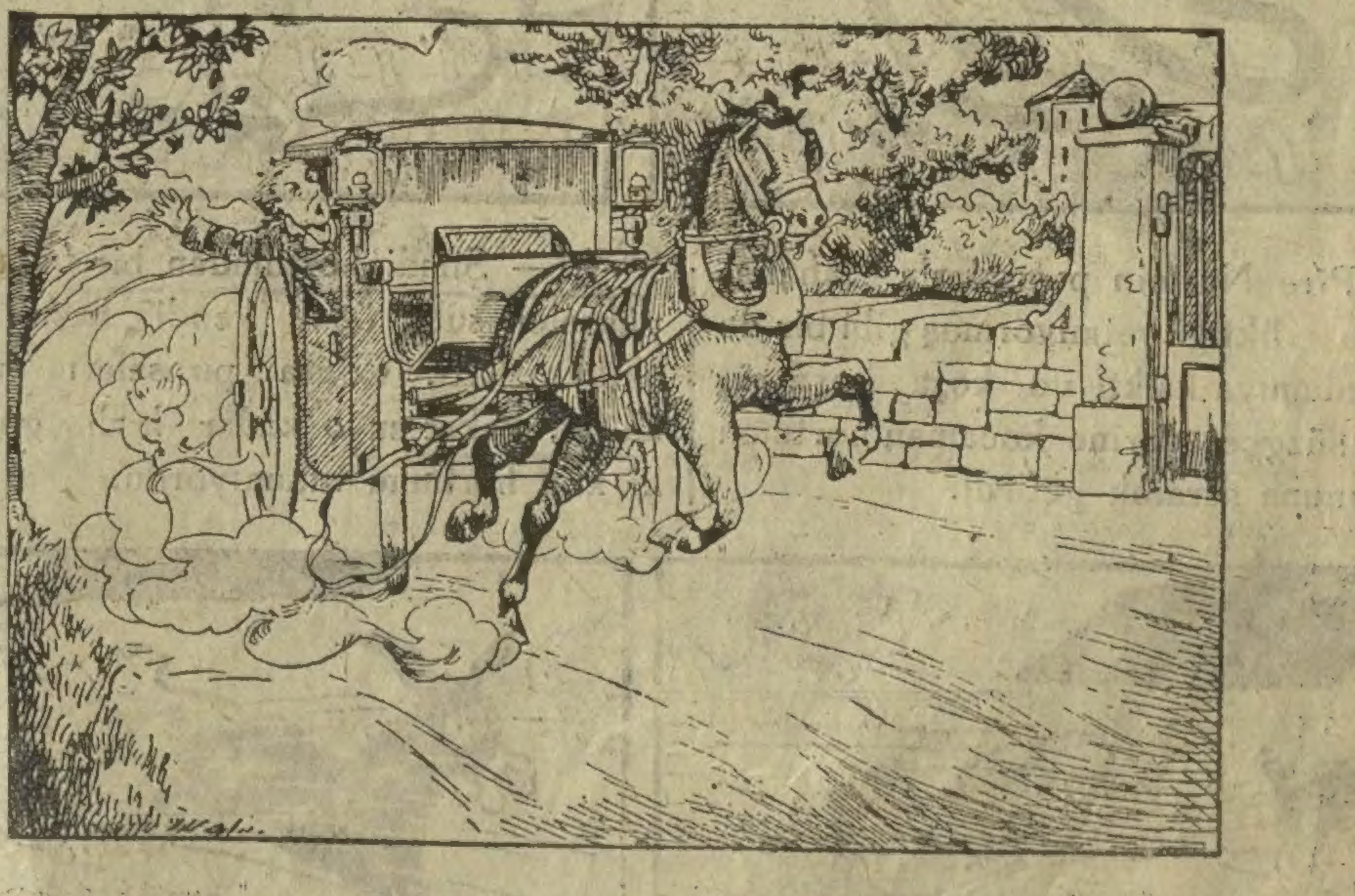

At büyük bir coşkunlukla koşuyor. Fakat arabacı resimde bir yere saklanmış. Acaba siz bu saklanan adamı resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasında 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

AFACAN Bilmece kuponu : 110

AFACAN Bulmaca kopunu 52

Adres: İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
'Ülkü matbaası no. 40

KARAGÖZ OYUNU

Abone Şartları
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

KARAGÖZ KIŞ BALOSUNDA

[Kış mevsimi geldiği için büyük bir balo tertip edilmişti. Buraya herkes istediği kıyafetle gelecek, sabaha kadar dans edilip eğlenilecekti. Bizim Karagözle Hacivatı da baloya davet etmişlerdi. Her ikisi de salondan içeri girerken bir alkış yağmuru başladı. Bütün seyirciler hep bir ağızdan şu şarkıyı söylemeğe koyuldular]

Ne mükemmel bir balo,
Görülmemiş böyle şey!..
Hacivatla beraber
Hoş geldi Karagöz bey!..

Salonda dolu her yer,
Çoğaldı davetliler!..
Hacivatla beraber
Hoş geldi Karagöz bey!..

Balo ne hoşmuş meğer,
Sefa sürmeğe değer!..
Hacivatla beraber
Hoş geldi Karagöz bey!..

[Bunun üzerine Karagöz de şu şarkıyı söyledi:]

Bu baloya gelince
Biz tasadan kurtulduk
Ey Beyler; ey Hanımlar;
Hoş bulduk, safa bulduk!..

Artık sabaha kadar
Herkes bu zevki tadar!..
Ey Beyler; ey Hanımlar;
Hoş bulduk, safa bulduk!..
Burada eğlence var,
Herkes mesut, bahtiyar!..
Ey Beyler; ey Hanımlar;
Hoş bulduk, safa bulduk!..

[Karagözün bu mukabil türküsünü herkes sevinçle alkışladı. Bu sırada cazbant başladı, davetliler ikişer ikişer dansa koyuldu. Karagözle Hacivat ta bir masaya geçip seyre daldılar:]

K. *Biliyorum: Cazbantla*
Dans edilir arada!..
Hacivat!.. Bundan başka
Ne yapılır burada?..
H. *Daha ne istiyorsun,*
Yetmez mi bu eğlence!..
Seyredip keyfine bak
Dansları bütün gece!..

[Karagözün maksadı başkadır: Uzaktan bir masada şampanya içen iki üç kişi görmüştür. Kendisi de bir kaç kadeh içmek arzusundadır. Fakat Hacivattan çekinmektedir. Nihayet bu dileğini açıkça anlatır:]

K. *Şu karşıki adamlar*
Bak kendinden geçiyor!..
Biz de yapalım: Herkes
Şampanyalar içiyor!..
H. *Yok.. Her şey olur amma,*
Bu dileğin hiç olmaz!..
İçki mi istiyorsun,
Seni gidi utanmaz!..
K. *Ya sen bana şampanya*
Getirirsin bir bardak!..
Yahut sana atarım
Şimdi güzel bir dayak!..
H. *Mademki istiyorsun*
Gönülden bir dilekle,
Pekâlâ, getireyim,
Hele bir parça bekle!..

[Hacivat masadan kalkıp uzaklaşır. Az sonra elinde bir bardakla görünür. Ağzına kadar dolu olan bu bardağı Karagöze uzatır:]

H. *Ben yerine getirdim*
Dileğini, gördün ya:
Al, hemen hepsini iç,
İşte budur şampanya!..

[Karagöz bardağı kapıp bir hamlede gövdeye indirir. Fakat biraz sonra yüzünü, gözünü buruşturmaya başlar:]

K. *Aman!.. Bu ne biçim şey,*
Ağzım, dilim yanıyor!..
Yahu!.. Duramıyorum,
Midem çalkalanıyor!..
Bu şampanya kaçırdı
Neş'emi, sevincimi!..
Sanki kedi yutmuşum,
Tırnaklıyor içimi!..

[Hacivat kahkahalarla gülerken, Karagöz büsbütün bağırmağa başlar:]

K. *İmdadıma yetişin,*
Bana bir şeyler oldu!..
Kendimi tutamadım;
Çamaşırlarım doldu!..

[Hakikaten Karagöz kendini tutamayıp bir kabahat, yani fena bir kaza yapmıştır. İki elile karnını tutup ayak yoluna koşarken, ona şampanya diye İngiliztozu içiren Hacivat şu sözleri söyler;]

H. *Arkandan kahkahayla*
Gülsün sana ahali!..
Böyle olur içkiye
Alışanların hali!..

[Perde iner]

Oyuncubaşı

Resimli Roman — Pire Nurinin Yaramazlıkları — No. — 50 —

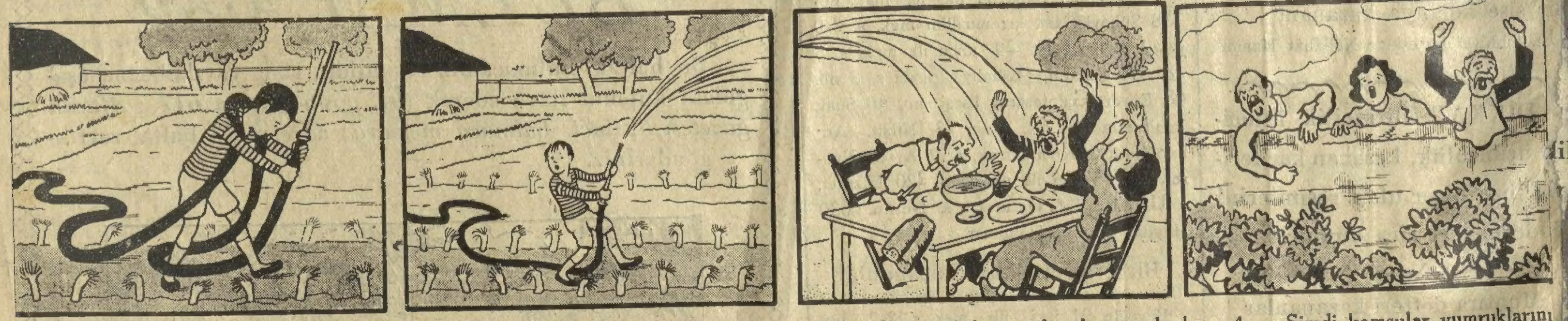

1— Pire Nurinin pırasalarla lâhanaları tertes diktiği yetmiyormuş gibi bir de bunları sulamıya kalktı ve koşa koşa gidereken su süzgçei yerine kocaman hortumu aldı. Boynuna sararak getirdi.

2— Şimdi hortumdan bir fıskıye gibi yükselen sular önce kendi başını adamakıllı ıslattı. Sonra pırasaları sulamıya kalktı. Fakat su o kadar hızlı geliyordu ki koc hortumu tutamıyordu.

3 —Havayan fışkıra sular duvar arkasında yemek yiyen komşularını adamakıllı ıslatmıştı. Zavallılar niye uğradıklarını şaşırarak yerlerinden fırlamışlar, masadaki ekmeklerler, yemekler birer tarafa devrilmişti.

4 — Şimdi komşular yumruklarını karak «Bu ne rezalet.. Bu ne kepaze. Diye haykırışıyorlar, Zavallı Pire Nuril söylemediklerini bırakmıyorlardı. Ha hortumu istediği gibi kullanmak Pire rinin hiçte elinde değildi.

5 —Onlara bakayim derken çiftliğin eşegi nasılsa oraya gelmişti.Şimdi hortum eşeğe doğru çevrilmişti. Birdenbire sular zavallı hayvanı baştan başa ıslattı. Eşek hiç beklemediği bir banyo yapmıştı.

6 — Fakat bu soğuk duşten canı yanan hayvan nalları kaldırarak, çifte atarak kaçmıya başladı. Bir taraftan da «A.. İl... Aa... İİl..» Diye haykırıp duruyordu..

7 — Pire Nuri bir türlü akması durmıyan hortumu toprakla tıkamak istedi. Yerden bir auvç çamur aldı. Ooh.. Önce hortum tıkanmıştı. Fakat, hortumun öteki tarafları birdenbire patladı..

8 — Gelen suyun kuvvetine d mıyan toprak birdenbire Pire Nurin ratına fırladı. Sanki ona: İşte bu yaramazlığının cezası budur..» D bir ders vermek istemişti. Nurinin hali pek kötü idi. Artık y lık yapmıya tövbe ediyordu.

— Birinci kısmın sonu —

İs. Ülkü matbaası Cağaloğlu yokuşu No.40 Tel: 22895 Başbuyruğu ve Genel yazı bakanı: M.Faruk